

forbindelse med forvaltning av Markaforskriften fungerer den respektive kommune som skogbruksmyndighet for Oslo kommunes eiendom, for eksempel ved behandling av hogstmeldinger. Habilitetsmessig fungerer dette hensiktsmessig. Det bør vurderes om dette prinsippet kan gjennomføres også i ny skogbrukslov eller om Fylkesmannen skal være skogbruksmyndighet også for skog som eies av andre kommuner enn den respektive.

Det er en kjent problemstilling i vår region at både eierskap og skogbruksmyndighet er uklart for eiendommer som er eid av fylkeskommunen. Det er nødvendig å få ryddet opp i dette forholdet. Fylkesmannen mener i denne forbindelse at det bør fremgå av loven hvilken myndighet som skal initiere denne avgjørelsen; kommunen, fylkesmannen eller fylkeskommunen selv.

Om § 4 Skogeigar sitt forvaltaransvar

Lokale og regionale skogbruksmyndigheter kommer ofte opp i situasjoner der det er vanskelig å tolke hvor langt loven rekker og begrensninger i forhold til miljøhensyn. Fylkesmannen kan ikke se at det foreliggende forslag til ny lov inneholder den avklaring det er behov for. I kommentarene til lovforslaget viser departementet til at lovens bestemmelse om skogeiers ansvar i forhold til miljøverdier tar utgangspunkt i dagens rettsstilstand og praktisering av lovverket. Denne rettsstilstand og forvaltningspraksis bør nedfelles i loven slik at nivået for skogeiers ansvar går klart frem av lovteksten uttrykt i konkrete størrelser. Eventuelt kan denne avklaringen innarbeides i en egen forskrift om miljøhensyn.

Om Forskrift om miljøhensyn

Departementet har spesielt bedt om høringsinstansenes syn på innhold og detaljeringsgrad i en egen forskrift om miljøhensyn.

Fylkesmannen finner det naturlig at det foreligger et lovverk som regulerer næringslivets rammebetingelser og at krav til skogbruksnæringen om å ivareta miljøhensyn i så måte ikke bør representere noe unntak. Dette er også viktig i en næring der tradisjonen er basert på at næringsutøverne har frihet under ansvar.

Miljøforskriften forutsettes å representere en minimumsstandard som alle må rette seg etter. Avtaler mellom skognæringen og miljøorganisasjonene som på visse områder pålegger skogbruket strengere miljørestriksjoner enn hva lovverket krever, må ses på som en markedstilpasning og et bevis på at næringen finner det formålstjenlig å synliggjøre sitt miljøansvar på denne måten. En slik avtale er basert på frivillighet og det vil alltid være tolkingsmuligheter. Den vil ikke binde opp de skogeierne som ikke forpliktes av en frivillig avtale, for eksempel de som ikke er medlem i skogeierorganisasjon som er avtalepart eller som leverer virke til tømmerkjøpere som ikke stiller krav om sertifisering. En egen miljøforskrift vil derfor gi hjemmel for å reagere overfor de skogeierne som ikke tar tilstrekkelig miljøhensyn.

Fylkesmannen er av den oppfatning at innholdet i, og nivået på restriksjonene i en miljøforskrift bør harmoniseres med gjeldende Levende Skog-standarder. En miljøforskrift hjemlet i skogbruksloven bør være å betrakte som minimumskrav for miljøhensyn.

Om § 6 Forynging og stell av skog

Bestemmelsen er en innskjerping av skogeierens ansvar. Skogeier skal sørge for tilfredsstillende foryngelse etter hogst. Tilrettelegging for foryngelse skal være utført senest 3

år etter hogst. Skogeiers ansvar er klarlagt og tidfestet. Definisjon av begrepet tilfredsstillende foryngelse må avklares.

Synliggjøringen av skogeiers ansvar og plikter ved foryngelse av skog er en naturlig videreføring av den nye skogpolitikken. Omleggingen av skogpolitikken har hatt som siktemål at de økonomiske rammebetingelsene for skogsektoren skal bli mer robuste. Et resultat av dette er en forbedret skogavgiftsordning, hvor skattefordelssatsen ved investering i bl.a. etablering av skog er vesentlig forbedret.

Om Forskrift for forynging av skog

Departementet har spesielt bedt om høringsinstansenes syn på innhold og detaljeringsgrad i en egen forskrift for forynging av skog. En forskrift som omhandler foryngelse vil automatisk øke fokus og aktivitetsnivå på området.

Som det vises til i kommentaren til bestemmelsen vil begrepet tilfredsstillende foryngelse gi rom for skjønn. En forskrift vil måtte tallfeste begrepet med tanke på tetthet og tidsperspektiv opp mot bonitet.

Departementet viser i forbindelse med lovforslaget til den årlige resultatkontrollen i skogbruket. Den viser at om lag 20 % av arealet som er forynget de senere årene ikke er tilfredsstillende i forhold til oppbygging av ny skog.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har på eget initiativ foretatt en kontroll av foryngelsesflater på høy bonitet (G17 ->) 5 år etter hogst. Undersøkelsen omfatter i underkant av 100 flater og representerer et areal i overkant av 2000 dekar. I henhold til forslaget om minstekrav for tetthet (G17: 125 pl./daa), viste 39% av flatene (32% av arealet) tetthet under dette nivået.

Undersøkelsen viste også at 29% av flatene (37% av arealet) hadde en tilfredsstillende tetthet (G17: 190 pl./daa \approx 170 bartrepl./daa + 10% lauv). Settes grensen for minstekrav til tetthet på G17 til 100 pl./daa, ville 10% av flatene og 20% av arealet vært utilfredsstillende forynget.

Foryngelsesforskriften forutsettes å tallfeste et absolutt minimum hva gjelder det enkelte treslag relatert til bonitet, hva som godtas som etableringsfase, og hvilke treslag som skal vurderes til å inngå i fremtidsbestandet. Fylkesmannen mener nivået på detaljeringsgrad som er omtalt i høringsutkastet til ny skogbrukslov er utfyllende. Fylkesmannen mener samtidig at det i en eventuell ny forskrift skal synliggjøres forskningens tilrådninger for hva som anses for å være optimal tetthet for god kvalitets- og volumproduksjon på boniteter og for ulike treslag.

Om §§ 9 og 10 Forebyggende tiltak og Tiltak etter skader på skog

Fylkesmannen ser det som lite hensiktsmessig å ta med en bestemmelse i den nye skogbruksloven som gir mulighet for å sette tålegrense for hjorteviltets beitepress på skogen. Fylkesmannen er av den formening at denne problemstillingen primært skal ivaretas gjennom viltloven.

I høringsutkastet til "Forskrift om miljøtilpasninger i skogbruket" fra 1997 er skoghygieneforskriften og miljøforskriften rangert i forhold til hverandre (den første overstyrer den andre). Bestemmelser om dette vil være avklarende og sikre en mer enhetlig forvaltning.

Om § 11 Meldeplikt

Fylkesmannen mener at det må være opp til den enkelte kommune å vurdere om det skal kreves tilbakemelding før tiltaket blir iverksatt. (Søknad krever tilbakemelding, melding er mer av opplysende art, som ikke krever tilbakemelding dersom tiltaket er uproblematisk.)

Om § 13 Skogområde med viktige miljøverdier

Fylkesmannen ser det som positivt at denne bestemmelsen i lovforslaget er modernisert og forenklet. Forenkling av prosessen vil forhåpentligvis føre til økt bruk, noe som er ønskelig i hovedstadsregionen, hvor sterke samfunnsinteresser er knyttet til skogarealene. Erfaringene med forvaltningen av Markaforskriften viser at forskrifter hjemlet i skogbruksloven gir gode muligheter for å kombinere nærings- og miljøinteresser på en hensiktsmessig måte.

Om § 14 Innbetaling til skogfond m.m.

I praksis vil dette være tilnærmet umulig å etterleve/håndheve. Dersom formuleringen beholdes, må årlig forskrift om skogavgift sette en grense for avgiftsfritt samlet skogavgiftsbeløp gjennom året, jf. Forskrift om skogavgift for 2004, § 1, 3. ledd.

Fylkesmannen mener at virke til eget bruk for å dekke behovet i jord- og skogbruksmessig virksomhet burde vært fritatt for skogfondtrekk. Forslag til tekst i 2. ledd, 3. komma:

*..., og ved skogeigaren sin bruk av virke **til andre formål enn** til å dekkje eige behov i samband med verksemd som gjeld jord og skog.*

Ordlyden vil da være tilsvarende som for gjeldende skogbrukslov.

Fylkesmannen har notert at kapittelet om ekstraordinær skogavgift ikke lenger er med. Skal det fortsatt være mulighet for innbetaling av en slik avgift, regner man med at det kommer nærmere bestemmelser om dette i en forskrift. Man kan også stille spørsmålet om hvor aktuelt det er å innbetale ekstraordinær skogavgift.

Kapittelet om skogfond m.m. (kap IV) er svært generelt. Det antas at det meste vil bli styrt gjennom forskrifter. Det anses som viktig at disse blir utfyllende. Spesielt forskrift om tiltak som skogfondsmidler kan benyttes til, er viktig at blir så konkret som mulig. Det må ikke være tvil om hva disse midlene kan brukes til.

Om § 20 Klage

Innenfor Markaområdet har organisasjonene klagerett. Det bør avklares hvorvidt dette også er tilfelle for den nye skogbruksloven, og det er en fordel om det fremgår direkte av loven hvem som har klagerett.

Om § 21 Straff og tvangsgebyr

Fylkesmannen er positiv til å fjerne skogoppsynets eksklusive rett til å påtale lovbrudd innenfor skogbrukslovens virkeområde. Imidlertid bør det fremgå tydelig av loven hvem som har påtalerett.

Med hilsen

Hans J. Røsjorde

Lars Martin Julseth
landbruksdirektør

FYLKESMANNEN I OSLO OG AKERSHUS

Forslag til ny skogbrukslov -innspill fra miljøvernavdelingen.

Konkrete kommentarer:

I § 1 bør ordlyden endres slik at en unngår misforståelser ang. hva miljøverdiene i §§ 5 og 6 og i andre §§ står for. Her er uttrykket miljøverdiene i skog brukt flere ganger uten at det er vist til hva en legger i dette.

Foreslås å lyde slikt; *Denne lova har til formål å fremme ei berekraftig forvaltning av skogressursene i landet med sikte på verdiskaping, og å sikre **miljøverdiene i skogen** som er knytt til det biologiske mangfaldet, omsyn til landskapet, friluftslivet og kulturverdiane.*

I § 4 er miljøvernavdelingen positive til at det åpnes for en egen miljøforskrift der det gis nærmere forskrifter om de omsynene skogeieren skal ta i forhold til miljøverdiene. Vi tror det vil være klargjørende for både skogeier og den som utføres tiltak i skog at de hensyn skogeier er pålagt å ta - angis i egen miljøforskrift. Hensynene bør ligge på linje med nivået i Levende skog.

I § 5 slås det fast at oversikter over miljøverdiene i skog som kommer fram gjennom skogbruksplanleggingen skal være offentlig tilgjengelige. Miljøvernavdelingen stiller seg derfor undrende til at siste avsnitt er nødvendig.

I § 8 står det at det skal *"sytast for at stier, løyper og andre ferdselsårer ikkje blir unødige vanskeliggjort for allmenta etter at hogsten er avslutta. Kommunen kan pålegge skogeier å rette opp køyreskadar eller andre skadar etter tiltak i skogen"*. Miljøvernavdelingen er av den oppfatningen at denne paragrafen bør styrkes i forhold til skader på mye brukte stier. Ofte ser en at hogstavfallet ikke ryddes bort på slike stier - gjerne fordi entreprenør ikke kjenner området og at hogst utføres når det er snødekket mark. Det bør derfor komme inn i sterkere presisering i forhold til skogeier det ryddekrav han har ansvar for dersom det ikke er tatt hensyn under hogst. I slike tilfeller er det ofte allmennheten som klager til kommunen og det er viktig at kommunen har en tydelig lovhjemmel til å pålegge skogeier å rydde opp dersom dette ikke er gjort.

I § 9 - annet avsnitt åpnes det for at kommunen kan fastsette en tålegrense for beitetrykket. Miljøvernavdelingen mener at dette fortsatt bør styres gjennom viltloven slik det gjøres i dag. Vi tror at det foreslåtte avsnittet vil føre til vanskelige avveininger for skogbruket og at det vil bli kunne bli store forskjeller fra kommune til kommune hvordan en slik tålegrense vil fastsettes. Elgforvaltningen bør fortsatt styres gjennom viltlovens forskrifter. En har her alle muligheter til å styre elgavskytningen i forhold til beitegrunnlaget.

I § 12 bør en bruke "medier" isteden for "dei aviser kommunen....".

Miljøvernavdelingen regner med at dagens forskrift for Osломarka knyttet til 17 b, nå legges til § 13 og at "gamle 17 b" erstattes av 13b eller noe lignende. Vi forutsetter at de foreslåtte endringene i skogloven ikke påvirker innholdet i "gamle 17 b". Vi forutsetter likeledes at de klageordninger som i dag gjelder i forhold til 17 b fortsatt vi gjelde.

I § 20 er det noe uklart for oss hvem klageretten gjelder for. Fylkesmannen har mange avdelinger og det er landbruksavdelingen og miljøvernavdelingen som har ansvarsforhold

knyttet til skog. Vi mener også at organisasjonene fortsatt bør ha klagerett i forhold til Markaområdet og det bør avklares at dette gjelder også ny skoglov.